

fuorum, ad omnia, quæ voluit benignos, obedi-
tesque habuerit. *Adam. c. 35. Abeant ergo a tatis
hujus iniquissimi reprehenses, Zoili; & sigillare de-
finant Pontificum avaritiam, cum Principes majores
Dominosq; suos tanquam ære & libra ab Ecclesia cõem-
ptos, & novo adoptionis genere non per armorum, vel
hasta traditionem, vel per comam, aut capillorum incisi-
onem, sed munerum largitione, ceu divum hominumq;
efficaci blandimento, meminerint edomitos, & sub Chri-
sti tandem jugum missos.*

XXIV. Theodoricus Monasteriensis Suitgeri
successor.] *Ditmarus lib. 7. Chron. unde hæc tota nar-
ratio. Hujus successor, inquit, Thiedericus mater-
teræ meimet filius.*

XXV. Proximo anno.] *Vritur Prochronismo. Nam
expeditio hæc Italica in autumno ejusdem anni MXIII
suscepta. Sequenti Henricus in urbe creatus est Imper-
rator; & Meinwercus ibi præsens privilegium, &
Sanctorum excurvias à Benedicto VIII. retulit.*

XXX. Cluniacum Henricus Imp. cum Meinwer-
co adiit.] *Ad verbum huc nonnulla transcripta ex
cap. XXVI. vite S. Henrici à R. P. Gretz. ero nostro cum
Divis Bambergensibus edita. Quam vero Coronam
auream, ex S. Odilonis vita Baronius ad an. 1014. re-
petit, Odiloni missam hic animadvertis ab ipso Impera-
tore inter divina Mystera Cluniacensi Congregationi
oblatam. Sed quod ex Kranz. Metz. l. 4. cap. 4. ibi-
dem refertur, ad an. 1015. Baron. de Monachis Clu-
niaco ab Henrico Imperatore Patherbronnam abdu-
ctis, id duplici mendo vitiosum. Primo, quia Mein-
wercus*